

Fod ud for Havnen eller ca. 700 Fod fra den oprindelige Rhyts yderste Rynth.

Og samtidig var Rhyten ved Tilfanding vandret bag efter, ca. 600 Fod frem. Da den yderste Del af Sandfangeren ikke er tæt, passerer Sandet igennem dette Stykke hen til Havnemundingen, og Rhyten vokser ikke videre frem.

Da det viste sig at være dyrere og dyrere og mere og mere haabløst at hindre Havnens Tilfanding ved at forlænge Sandfangeren, opgav man denne Metode og greb til Opmuddringsmetoden.

En god Dampmuddermaskine med Selvløserpramme anskaffedes til Havnen, og ved dennes Hjælp holdt man 6 Fods Dybde i Havnemundingen, indtil den Sandmasse, der passerede uden om Sandfangeren, blev saa overvældende stor, at man ikke kunde bekæmpe den længer. Under en Storm i Efteraaret 1897 lukkedes paa 2 Døgn Havneindløbet saa fuldstændigt, at der blev fast Land ved den ene Side og kun 1½ Fod Vand ved den anden Side af dette. Mange Fartøjer bleve derved indespærrede i Havnen, og de til Havnen fragtede Fartøjer bleve udelukkede fra at komme derind.

Opmuddringen af Indløbet tog lang Tid, da Prammen ikke kunde komme ud, og ny Storme tilførte mere Sand. Derfor har Havnen siden den Tid været i en ynkelig Forsatning. Saa fik man Statens nye Muddermaskine „Sandormen“ til at opmuddre 9 Fod dybt Indløb til Havnen og et Stykke ind i denne. Strafs efter at dette Opmuddringsarbejde var fuldført, ødelagde en Storm det saa fuldstændigt, at der inde i Havnen blev tørt Land, hvor der 2 Dage før havde været 9 Fod Vand.

Efter at Udvalget har faaet disse Oplysninger tør det ikke ubetinget tilraade Bygningen af en Havn ved Gilleleje efter den af Ministeriet foreslaaede og af Bestyrelsen for Havnekommissionen udarbejdede Plan.

Følge denne skal der paa begge Sider af den nuværende Havn bygges Moler ud til 18 Fods Vanddybden, hvilke Moler omfatte et stort Yderhavnsbassin. Af disse 2 Moler bliver den vestlige en Forlængelse af den nuværende Sandfanger; men denne For-

længelse er ikke større, end at den allerede 600 Fod fremvoksende Rhyt paa Vestfiden af Havnen vil naa ud til Enden af Molen og til den der liggende Havnemunding, naar den vokser yderligere 500 Fod frem. Og man kan ikke stønne rettere, end at det kun er et Tidsspørgsmaal, naar det er fæst; thi da Havnemolen standser Sandets naturlige Vandring, vil en saadan Fremvækst af Rhyten antagelig finde Sted.

At standse denne Sandvandring ved Høfder eller Sandfangere vil, efter Erfaring fra den nuværende Sandfanger være baade be kosteligt og kun en kortvarig, midlertidig Hjælp, da Rhyten snart vil vokse udenom saadanne Værker.

Naar Rhyten er vokset ud til Havnemundingen vil man nok en Tid kunne holde Havnen aaben ved Opmuddring, hvilket dog vil blive be kosteligt, ligesom Lukning af Havneindløbet under stærke Efteraarsstorme ikke kan undgaas.

Smidlertid har Fisterne fra Gilleleje ved deres Havnelavs Bestyrelse gentagne Gange henvendt sig til Udvalget — sidste Gang ved en Deputation med Skrivelse af 29de Januar d. A. — hvori den paa samtlige Fiskeres og Baadsførers Begne i Gilleleje energisk protesterer mod Anlæg af en Havn efter Ingeniør Zahrtmanns Princip, idet de mene, at den vil blive altfor urolig at ligge i og vanskelig at besejle i uroligt Vejr. Derimod mene de ikke at Tilfanding vil finde Sted, naar den projekterede Havn føres ud til 18 Fods Dybde, hvor Strømmen passerer uhindret af fremspringende Landpynter.

Udvalget tænker sig derfor, at dette meget vanskelige Spørgsmaal løses paa den heldigste Maade ved at nedlægge det foreslaaede Beløb, 390,000 Kr., til kun at omfatte den nødvendige Bevilling til at bygge den vestlige Mole færdig, og hvad dertil hører, foruden Opmuddring af Indløbet og Udbygning af den gamle Havn, og har ved før nævnte Skrivelse fra Vandbygningsdirektøren modtaget følgende Oplysning:

„I det kalkulatoriske Overlag over Bestyrelsen ved en Udvidelse og Forbedring af Gilleleje Havn, der ledsagede Best-